

18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020
ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
καθ' ὃ ἐορτάζομεν τὴν θεόσωμον ταφὴν
καὶ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

(Τελεῖται συνήθως τῇ Μ. Παρασκευῇ ἑσπέρας· ἐνιαχοῦ ὅμως τελεῖται κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας τοῦ Μ. Σαββάτου).

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἐξῆς ψαλμοὺς (ῶν ἀναγινωσκομένων ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου

οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ἵτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ἵτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ἵτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ἰψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ἵτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθῆ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης: Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς:

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξεληθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
(**τρὶς**)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (**δίς**)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἄνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καί πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμωσαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ

σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπόσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῖ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχός εἶμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ἵτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

**Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
ἧτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρίς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἐξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει

οικούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ.

Ⲭ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε
φα νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο μενος εν
ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η
μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου

κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν

δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν

μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε ε θε το

Δόξα

Ο τε κα τη ηλ θες προ στον θα να τον η ζω η

η α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω

σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε

και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α

νε ε στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα

νι ων ε κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε

ος η μων δο ο ο ξα σοι

Καὶ νῦν

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πι στας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μυρατοις θνητοις υπαρχει αρμο ο δια Χρι

στος δε διαφθορας εδειχθη αλλοτρι ο οος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα καθίσματα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος $\frac{1}{9}$ Δι-θ.

Σινδο νικααθααααααα και

ααρωωμασιιθειειειοις τοσω

μα τοοσεεπτοοοοοονεξαιαιτη

ησας Πιιλααατωμυριζειεικαι

τιιιθηησιιιιιωσηηφκαιαι

αινωμνηηηηηματιοοοθεν

οοορθριαιαιαιαιμυροοφοο

ροιγυυναιαιαικεςαανεβοοο

ηησααανδειξονηημιιιωςπροο

ειειειπαςΧριστετηναανααασταα

σιιιι

Δόξα - Καὶ νῦν. Ἕτερον ὄμοιον.

Ε ξε στη σα αν χο ο ροι οι οι οι οι οι οι των
α α γγε ε λων ο ο ρω ω ων τες τον εν
τοις του ου Πα α τρο ο ο ο ο ο ος κα θε ε ζο
ο με νο ον κο ο ολ ποις πως τα φω κα α α
α τα τι ι ι θε ε ται αι αι αι ως νε κρο ος
ο ο ο ο α θα α α α α να τος ο ο
ον τα τα α αγμα α τα α α α των α α γγε ε
λων κυ υ κλ ς ς σι και αι δο ξα α α
ζ ς ς σι ι ι συν τοις νε ε κροι οις εν τω ω
α α α δη ως κτι στην και αι Κυ υ υ ρι ι
ο ο ον

ἢ τὰ ἀκόλουθα σύντομα.

Σ ιν δο νι κα θα ρα και α ρω μα σι θει
οις το Σω μα το σε πτον ε ξαι τη σας Πι λα
τω μυ ρι ζει ει και τι ι θη η σιν Ι ω σηφ και
αι νω μνη η μα α τι ο θεν ο ορθρι αι αι μυ ρο

"φο ο ροι γυ ναι κες α νε βο ο η σαν δει ξον η
 μι ιν ως προ ει πας Χρι στε την Α να στα σιν

Δόξα - Καὶ νῦν

Εξε στη σαν χο ροι των Αγ γε λων ο ρων
 τες τον εν τοις του Πα τρος κα θε ζο με νον κολ
 ποις πως τα φω κα τα τι ι θε ε ται ως νε
 κρος ο ο α θα α να α τος ον τα τα αγμα τα τα
 των Αγ γε ε λων κυ κλουσι και δο ξα α ζου σι συν
 τοις νε κροι οις εν τω Α δη ως Κτι στην και Κυ ρι
 ον

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
 τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
 Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
 ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν
 μου ἐστὶ διὰ παντός.
 Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
 δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με
 ἡ μήτηρ μου.
 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
 σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
 χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ψάλλομεν τὸν παρόντα κανόνα,
οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐκτὸς τῶν εἰρμῶν
τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν·
Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.
Ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς,
Μάρκου ἐπισκόπου Ἰδρουῆτος,
καὶ Κοσμᾶ μοναχοῦ*.

* Ἐκάστης ᾠδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν δι' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Μ. Ἑβδομάδος.

* Ὁ ἀρχικὸς κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου, ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Κοσμᾶ, ἦτο τετραώδιον περιλαμβάνον τὰς ᾠδὰς σί-θ' καὶ ἔχον ἀκροστιχίδα «Σάββατον μέλπω μέγα». Τὸν κανόνα τοῦτον συνεπλήρωσεν ἡ Κασσιανὴ δι' ἑτέρου τετραωδίου περιλαμβάνοντος τὰς ᾠδὰς ἀ'-ε'. Ὁ δὲ Μᾶρκος ἐκράτησε μόνον τοὺς εἰρμούς τῆς Κασσιανῆς, ἀντικατέστησε δὲ τὰ τροπάρια τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν διὰ τῶν σήμερον ψαλλομένων ὑπὸ ἀκροστιχίδα «Καὶ σήμερον δέ». Οὕτως ὁ κανὼν ἔλαβε τὴν σημερινήν του μορφήν.

ᾠδὴ ἀ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου -θ.

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α
 α λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ης ε κρυψαν
 των σε σω σμε νων οι παι δεσ αλλ η μεις ως αι νε
 α νι δεσ τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξω σ γα ρ δε
 δο ξα α σται

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Κ υ ρι ε Θε ε ε μμ ε ξο δι ον υ υ
 υ μνον και ε ε πι τα φι ον ω δην σοι α σο μαι τω
 τη τα φη σθ υ ζω ης μοι τας ει σο δος δι α νοι
 ξα ντι και θα να τω θα να τον και α δην θα να τω

σα αν τι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Α νω σε εν θρο ο νω και κα τω εν τα α

α φω τα υ υ περ κο σμι α και υ πο χθο νι α

κα τα νο θν τα α Σω τηρ μ ε δο νει το τη νε

κρω σει σου υ περ νθν ω ρα θης γαρ νεκ ρος ζω αρ χι

κω τα α τος

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ι να σθ της δο ο ξης τα παν τα πλη ρω ω ω

σης κα τα α πε φοι τη κας εν κα τω τα τοις της γης

α πο γαρ σθ ς ς κ ε κρυ βη η υ πο στα

σι ι ις μ ς η εν Α δαμ και τα φεις φθα ρεν τα

με και νοποι εις φι λανθρωω πε

Ἡ καταβασία
(Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β' χορός).

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαντα πα α
α λαι δι ω ω κτην τυραννον υ πο γη ης ε κρυψαν
των σε σω σμε νων οι παι δεσ αλλ η μεις ως αι νε
α νι δεσ τω Κυ ρι ω α σωμεν εν δοξωσ γαρ δε
δο ξα α σται

Ἀργὴ καταβασία.
(Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β' χορός).

Ἦχος Βου

Κ υ μα τι ι ι θα λα α α α ασ σης
τον κρυ ψα ντα πα α α α λαι αι δι ω κτη ην
τυ υ ρα α α αν νον υ πο γη ης ε ε κρυ
ψαν των σε σω σμε ε νω ω ων οι παι αι αι δεσ
αλλ η μεις ως αι νε ε ε α νι ι δεσ τω Κυ
ρι ι ω ω α σωω μεν εν δο ξωσ γα α αρ
δε ε ε δο ο ο ο ξα α α α σται

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου Θ

Σ " ε τον ε πι υ δα των κρε μα σαν τα "

" πα α σαν την γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι "

" δσ σα εν τω Κρα νι ι ι ω ω κρε μα μενον θαμ "

" βει πολ λω συν ει χε το ουκ ε στιν α γι ι ος "

πληνσ Κυ ρι ε κραυ γα ζσ ς σα

Δ " ο ξα σοι ο θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι "

Σ " υμ βο λα της τα φης σα πα ρε δει ξας τας ο "

" ρα σεις πλη θυ υ νας νυν δε τα κρου υ φι α σα θε "

αν δρι κω ω ως δι ι ε τρα νω σας και τοις εν "

" Α δη Δε σπο τα ουκ ε στιν α γι ι ος πληνσ "

Κυ ρι ε κραυ γα ζσ ς σιν

Δ " ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ "

μα τι

Η πλωσας τας παλαμας και ηνωσας τα
το πριν διεστωωτα καταστοληηδεσωτερ
τη ενσιν δοοονικαιμνηματι πεπεδη
μενης ελυσας ουκ εστιν αγιος πληνσ
Κυριεκραυγαζοντας

Κ αι νυν και αι και εις τας αιωνωνων
αιωνων αμην

Μ νηματι και σφραγισιν Αχωρητε συνε
σχεθης βληησει και γαρτην δυυναμινσταις
ενεργειειειαιαις εγνωρισας θεουργι
κως τοις μελπσιν ουκ εστιν αγιος πληνσ
Κυριεφιλανθρωωπε

Ἡ καταβασία

Σ ε τον επιυδατων κρεμασαντα
πασαν την γην ασεετως ηκτισις καατι

δσ σα εν τω Κρα νι ι ι ω ω κρε μα μενον θαμ
 βει πολ λω συν ει χε το ουκ ε στιν α γι ι ος
 πληνσ Κυ ρι ε κραυ γα ζσ σ σα α α

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου

Σ ε τον ε ε ε πι ι ι υ δα α α των
 κρε μα σα ντα πα α α σα αν την γη ην α
 σχεε ε ε τως η κτι σι ι ις κα α α τι δου
 ου ου σα εν τω Κρα νι ι ω κρε ε μα α α
 με ε ε ε νον θαμ βει πολ λω συ νει χε το
 ουκ ε ε ε στιν α α α α γι ι ι ι ος
 πλη ην σου Κυ ρι ε ε ε κρα αυ γα α α α
 ζσ σ σα α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΟΝ ΚΑΘΙΣΜΑ

Ὁ ἀ' χορός· Κάθισμα. Ἦχος ἀ'. Αὐτόμελον.

Ἦχος ἁ' Δι-Ϟ

Tον τα φον σθ ς Σω ω τη η η η η η η η στρα
 τι ι ω ω ται τη η ρθ ς ςν τες νε κροι
 τη α α στραα πη η η η η η η του ο ο φθε
 ε ντος α α γγε ε ε λου ε γε νο ντο
 ο κη ρυ υ υτ το ο ντο ο ο ος γυ ναι ξι ι
 τη η η ην α να α α α α στα σιν σε ε
 ε δο ξα α α ζο ο με ε εντον της φθο ο ρα ας
 κα θαι αι ρε ε ε την σοι οι προ σπι ι ι
 πτο ο με ε εντω α να α στα α ντι ε εκ
 τα α α φου και μο νω Θε ε ω ω ω η η
 μω ω ων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

Tον τα φον σου Σω τηρ στρα τι ω ται τη ρθν
 τες νε κροι τη α στρα πη τθ ο φθε ντος α γγε

λη ε γε νο ντο κη ρυ υτ το ο ντος γυ ναι
 ξι τη ην α να α στα α σιν σε δο ξα α ζο μεν τον
 της φθο ρα ας κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω
 α να στα α ντι εκ τα φθ και μο νω Θε ω η
 μων

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου θ

T ην εν σταυ ρω ω σθ θ θει αν κε νω σιν προ
 ο ρων Αβ βα κμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ
 να στων δι ε κο ψας κρα τος Α γα θε ο μι λων τοις
 εν Α δη ως πα ντο δυ να α μος

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

E βδο μην ση η με ε ρον η γι α σας ην ευ
 λο γη σας πριν κα τα παυ σει ει των ερ γων πα ρα
 γεις γαρ τα συμ παν τα και και νο ποι εις σαβ βα τι

ζωνσω τηρ μκα και α να κτω με ε νος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ρ ω μα λαι ο ο τη η τι τσ κρειτ το νος εκ

νι κη σα ντος σσ της σαρ κος η η ψυ χη σσ δι η

ρη ται σπα ρατ τσ σα αμ φω γαρ δε σμς τσ θα να

τσ και Α δσ Λο γε τω κρα τει ει σσ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Ο Α δης Λο ο γε συ να ντη σας σοι ε

πι κραν θη βρο τον ο ρων τε θε ε ω με νον κα τα

στι κτον τοις μω λω ψι και παν σθε νερ γον τω φρι κτω

της μορ φης δε δι α πε φω νη η κεν

Ἡ καταβασία

T ην εν σταυ ρω ω σϛ ϛ θει αν κε νω σιν προ
ο ρων Αβ βα κμ ε ξε στη κως ε βο α συ δυ
να στων δι ε κοψας κρατος Α γα θε ο μι λων τοις
εν Α δηως πα ντο δυ να α μος

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου

T ην εν σταυ ρω σϛ ϛ ϛ ϛ θει αν κε ε
νω ω σιν προ ο ρω ω ων Αβ βα α κϛ ϛ κμ ε
ξε στη η η κω ω ως ε βο ο ο α α συ
δυ να στων δι ι ε κο ο ψας κρατος Α γα α α
θε ο μι λω ω ων τοις εν Α α α α
δη ως πα α α ντο ο δυ υ να α μος

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Η ε ο φα νει ας σϛ Χρι στε της προς η

μας συμπαθως γενομενης Ησαϊας φως

ιδων ανεσπερον εκνυκτος ορθρι ι ισαας

εκραυγαζεν αναστη η ησονται οι νεκροι

και εγεροθησονται οι εντοι οισμνημει οισ και

παντες οι εντη γη αγαλλι ασονται

Δοξα σοι ο θεο ο οος η ημων δοξα σοι

Νεοποιεις τας γηγε νεις οπλαστρο

γος χοικος χρηη ματι σας και σινδων και ταφος

υπεμφαι νσισι το συνον σοι Λο ο ο γε ε μυ

στηριον ο ευση η ημων γαρ βου λευ τηςτην του

σεφυσαντος βουλην ση η ματι ζει εν σοι οι με

γαλο πρε πως και νοποιουν το ος με

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι

Δ ι α θα να του το θνη τον δι α τα
 φης το φθαρ τον με τα βαλλεις α φθαρ τι ζεις
 γαρ θε ο πρε πε στα τα α πα θα να τι ι ι
 ζων το προσλημμα η γαρ σα α αρξ σα δι α φθο
 ραν εκ ει δε Δεσπο τα ου δε η ψυ χη σα ρ εις Α
 δα ξε νο πρε πως ε γκα τα λε λει ει πται

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Ε ξ α λο χευ τσ προ ελ θων και λογ χευ
 θεις την πλευ ραν Πλα αστρο γε μη εξ αυ της ειρ γα σω
 την α να πλα σιν την της Ευ ασ Α δαμ γε νο μενος
 α φυ πνω ω ω σας υ περ φυ ως υ πνον φυ σι
 ζων και ζω ην ε γει ρα ασ εξ υ πνα και της φθο
 ρας ως πα ντο δυ να α μος

Ἡ καταβασία

Ἦ ε ο φα νει ας σϛ Χρι στε της προς η
μας συμπα θως γε νο με νης Η σα ι ας φως
ι δων α νε σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σα ας
ε κραυγαζεν α να στη η η σο νται οι νε κροι
και ε γερ θη σονται οι εν τοι οισ μνη μει οισ και
πα αν τες οι εν τη γη α γαλ λι α σο ον ται

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου θ

Ἦ ε ε ε ε ε ο ο ο φα νει ει ει ας
σϛ ϛ Χρι ι στε της προς η μα ας συμπα θω ωως
γε ε ε νο με ε ε νης Η σα α ι ας φως ι
δων α α α νε σπε ε ρον εκ νυ υ κτος ο ορ
θρι ι σα α ας ε κραυ γα α ζεν α να
στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γε ερ
θη η η η σο ο ο ο νται αι αι αι αι οι εν

τοι οἰς μνη μει εἰ εἰ οἰς και πα α αν τες
 οἰ εν τη γη α γα α αλ λι ι α α σο ο
 νταιαι

Ῥδὴ στ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Σ υ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη
 στερ νοις κη τω οἰς Ι ω νας σθ γαρ τον τυ υ πον
 φε ρων του πα θον τοσ και τα φη η δο θε ε εν τος
 ως εκ θα λα α μα τθ θη ρος α νε θο ρε
 προ σε φω νει δε τη κθ ς στω δι α οἰ φυ λα
 σσο ο ο με νοι μά ται α και ψευ δη ε λε ον αυ
 τοις ε γκα τε λι πε ε τε

Δ ο ξα σοι ο θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Α νη ρε ε θης αλλ ου δι η ρε ε θης
 Λο γε ης με τε σχεσ σαρκ ος ει γαρ και λε ε λυ ται
 σθ ο να ος εν τω και ρω τθ πα α α θς αλ

λα και ου ου τω μι α ην υ πο στα σις της

Θε ο τητος και τη ης σαρ κος σθ εν αμ φο τε ε

ε ροις γαρ εις υ παρ χεις Υι ος Λο γος τθ Θε υ Θε

ος και ανθρωω πος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Β ρο το κτο ο νον αλλ ου θε ο κτο ο νον

ε φυ το πται σμα τθ Α δαμ ει γαρ και πε ε πον

θε σθ της σαρ κος η χο ι κη ου σι ι ι α

αλλ η Θε ο ο της α πα θης δι ε μει νε

το φθαρ το ον δε σθ προς αφθαρ σι ι ι αν με

τε ε στοι χει ωσας και αφ θαρ τθ ζω ης ε δειξας πη

γηνεξ α να στα σε ε ως

Κ αι νυν και α ει και εις τθς αι ω νας των

αι ω νων α μην

Β α σι λε ευ ει αλλ ουκ αι ω νι ι ζει

Α δης τϷ γε νϷς των βρο των συ γαρ τε θει εις εν

τα φω κρα ται ε ζω αρ χι κη πα λα α α μη

τα τϷ θα να α τϷ κλει θρα δι ι ε σπα ρα ξας

και ε κη ρυ ξας τοις απ αι ω ω ω νος ε

κει κα θευ δε σι λυ τρω σιν α ψευ δη Σω τε ρ γε γο

νω σνε κρω ν προ ω το το ο κος

Ἡ καταβασία

Σ υ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη

στε ρ νοις κη τω οις Ι ω νας σϷ γαρ τον τυ υ πον

φε ρων του πα θον το σ και τα φη η δο θε ε εν το σ

ω σ εκ θα λα α μη τϷ θη ρος α νε θο ρε

προ σε φω νει δε τη κϷ Ϸ στω δι α οι φυ λα

σο ο ο με νοι μα ται α και ψευ δη ε λε ον αυ

τοῖς ἐγκατελίπετε ἐε

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

Συνεσχεθη ηηη αα αλλ ου ου καα
ατε σχεεεεθη στεεεε ερ νοι οι οισ
κη τω ω ω οισ Ιιω ω νας σου γαρ το ο
ον τυ υ υ πον φεεε ρων τσ πα θον τος και τα
φη η δο ο ο θεεεν τος ως εκ θα λα
α α μτ τθη ρος αα νεε θω ω ω
ρεεεεε προ σε φω ω ω νει ει ει δε
τη κσ στω δι ι ι ι α οι φυ λα σσο ο
ο με νοι οι μα ται αι α και αι ψευ δη η η
η η η η η η η η ε λεε ον αυ
τοῖς ἐγκαααα τεεε λι ι πεεε τεεε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος β΄. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὄραται· καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι, ἐνειλημένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ Ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτόν, ἤλθον μυρίσαι, κλαίουσαι, πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι, τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, * ἀναστήσεται τριήμερος.

Ὁ Οἶκος. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων.

Ὁ συνέχων τὰ πάντα, ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις· τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον, γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε καὶ τὸ φέγγος, οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο· ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῶ, τῷ φόβῳ, συνεκλονεῖτο· ἡ θάλασσα ἔφυγε, καὶ αἱ πέτραι διερῶγγυντο· μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεώχθησαν, καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἀγίων ἀνδρῶν· Ἄδης κάτω στενάζει· καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται, συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· τὰ δὲ γυναῖκα κράζουσι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι, τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, * ἀναστήσεται τριήμερος.

Τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΗ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἡσυχαστοῦ, μαθητοῦ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. (†820)

Στίχ. Ἰωάννη, σκίρτησον ὡς Ἰωάννης,
Οὐ γαστρὸς ἐντός, ἀλλὰ τῆς Ἐδὲμ ἔνδον.

Ὁκτωκαιδεκάτη Ἰωάννης νέκυς ὤφθη.

Ἰωάννης ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὸν κόσμον μισήσας καὶ τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ἀπῆλθε πρὸς τὸν μέγαν Γρηγόριον τὸν Δεκαπολίτην· καὶ γενόμενος ὑπ' ἐκείνου μοναχός, τοῦ λοιποῦ συνῆν αὐτῷ ἀγωνιζόμενος ἐν πᾶσι καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύων. Οὕτω δὲ γέγονεν εἰς ὑπακοὴν περιβόητος καὶ εἰς ὑποταγὴν πειθήνιος, καὶ ἐτοιμότατος θεραπευτής, ὡς καὶ τὸν μέγαν Γρηγόριον ἐπ' αὐτῷ χαίρειν καὶ τὸν Θεὸν δοξάζειν. Καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ἀπῆλθεν εἰς ξένην χώραν καὶ ἄγνωστον, διὰ τὸν ξενιτεύσαντα Κύριον καὶ ἐπὶ ξένους ταχθέντα κάκει ἠγωνίζετο. Εἶτα, καταλαβὼν τοὺς ἁγίους τόπους, ἀπῆλθεν εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Χαρίτωνος Λαύραν, καὶ ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς πλείους ἀγῶνας ἀρετῆς· καὶ οὕτως ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου. (†372)

Στίχ. Ὑπελθε, Σάββα, φθαρτὸν ἠδέως ὕδωρ,
Ὡς ἂν πίνης ἀφθαρτὸν ἠδονῆς ὕδωρ.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεντιανοῦ τοῦ μεγάλου καὶ Οὐάλεντος τῶν Βασιλέων, τὴν διατριβὴν ἔχων ἐν Γοθθία, ἐνθα γεγέννηται. Ἔτι δὲ νήπιος

ὦν, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εἴλετο, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων οὐ μόνον οὐ προσήπτετο, ἀλλὰ καὶ τοὺς βουλομένους ἀπογεύεσθαι διεκώλυε, τὴν εἰς Χριστὸν τούτοις παρατιθέμενος πίστιν, καὶ πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας ἐγένετο. Ὅθεν συστάντες αὐτῷ οἱ τῶν εἰδώλων θεραπευταί, τῆς πόλεως ἀπελαύνουσι. Μετὰ δὲ χρόνον τινά, ἔρευναν τῶν Χριστιανῶν ποιούμενοι, προσελθόντα τὸν Ἅγιον Σάββαν καὶ ἑαυτὸν προσαγγείλαντα, αὐθις μυκτηρίσαντες ἀπεπέμψαντο. Ὑστερον δὲ Ἀθαναρίχου παραγενομένου, συνελήφθη. Φραγγελωθεὶς οὖν καὶ τυφθεὶς καὶ ἄξονι ἐκταθεὶς, ἐπὶ τὴν δοκὸν τῆς οἰκίας ἐμετεωρίσθη· καὶ ἀπογεύσασθαι τῶν εἰδωλοθύτων μὴ πεισθεὶς, ἤχθη ἐπὶ τὸν ποταμὸν Μουσαῖον· καὶ ἐπιτεθέντος αὐτῷ ξύλου ἐπὶ τοῦ τραχήλου, ἀπεπνίγη, ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας τριακοστὸν ὄγδοον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, ἐπισκόπου Χαλκηδόνος, καὶ τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ Αὐξεντίου τοῦ σοφοῦ. (†820)

Στίχ. Θραύσας βέλη σὰ καὶ μεταστάς σοῦ, βίε,
Ἐξω βελῶν ὑπήρξε Κοσμᾶς, ὡς λόγος.

Οὗτος, ἐκ σπαργάνων καθάρας ἑαυτὸν ἐν ἀσκητικοῖς ἀγῶσι καὶ τῷ τῆς ἐγκρατείας γάλακτι τραφεὶς καὶ γενόμενος Θεοῦ κατοικητήριον, τῇ θείᾳ ἱερωσύνῃ καλῶς ἐκοσμήθη, ποιμὴν θεοπρόβλητος καταστάς. Ὅθεν ἐνστερνιασάμενος τὰ ὄπλα τοῦ Θεοῦ, πρὸς ὀχυρωμάτων καθαιρέσιν πάντων τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν θείαν εἰκόνα ἀθετούντων τὴν ὄφρυν κατέβαλε, καὶ ταύτην ἐτίμησε καὶ προσκυνεῖν ἐξεπαίδευσε, τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον ἀναδησάμενος. Καὶ ἦν ἐκ παιδὸς εἶχεν εὐλάβειαν, μέχρι γήρως συνετήρησε, μηδαμῶς ὑπνω ἀμελείας κατασχεθεὶς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπαθείας λιμένας κατήντησε σὺν Αὐξεντίῳ τῷ σοφῷ, μεθ' οὗ καὶ τοὺς ἀγῶνας διήνυσε, καλῶς σαββατίσας πρὸς τὴν οὐράνιον κατάπαυσιν. Ὅθεν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων τὸ σῶμα αὐτοῦ κατετέθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ναυκρατίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Στουδίου. (†848)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὀσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀθανασίας. (†850)

Στίχ. Ἀθανασίας τῇ κορυφῇ προσφέρω
Στέφανον ἀθάνατον διὰ τῶν λόγων.

Αὕτη ἡ αἰοίδιμος, ἡ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, γεννᾶται μὲν ἐν τινὶ νήσῳ Αἰγίνη λεγομένῃ, παρὰ γονέων εὐσεβῶν. Μαθοῦσα δὲ τὸ Ψαλτήριον καὶ πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν Ἀκολουθίαν, ἀφιέρωσεν ἑαυτὴν τῷ Θεῷ· οἱ δὲ γονεῖς ἔζευξαν ἀνδρὶ ταύτην καὶ μὴ θέλουσιν. Μεθ' ἡμέρας δὲ τοῦ συνοικεσίου ἐκκαίδεκα, βαρβάρων ἐπελθόντων, ὁ ἀνὴρ ἐσφάγη μαχαίρᾳ. Ἡ Ἁγία οὖν καὶ αὐθις εἰς τὸν πρῶτον ἀνακαινισθεῖσα λογισμὸν, ἠγωνία, πῶς ἂν δυνηθεῖ διακρούεσθαι τοὺς γεννήτορας. Καὶ ὡς ἐν τούτοις ἠσχόλει τὸν λογισμὸν, ἔφθασε πρόσταγμα βασιλικόν, ἵνα τὰς ἐν ἀγαμίᾳ καὶ χηρείᾳ πάσας οὔσας γυναῖκας ἐκεῖ συζεύξωσιν ἐθνικοῖς. Ὅθεν καὶ μὴ θέλουσα ἦλθεν εἰς δεύτερον συνοικέσιον· ὅμως καὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας ἀεὶ φροντίδα ποιουμένη, ἐσχόλαζεν εἰς εὐχὰς καὶ δεήσεις, τὸν πλοῦτον ἀφειδῶς τοῖς δεομένοις σκορπιζουσα. Μετὰ δὲ χρόνον τινά πείθει τὸν σύζυγον μοναχὸν γενέσθαι, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν· ὃς καὶ μετὰ χρόνον τινά, ὀσίως διατρίψας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἐκτοτε δὲ ἐλευθερίας τυχοῦσα, διένειμε πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ προσλαβομένη ἑτέρας γυναῖκας, ἀφίκετο εἰς ἀσκητήριον· καὶ μονάσασα σὺν

αὐταῖς, ἠγωνίζετο· τυροῦ γὰρ καὶ ἰχθύος οὐδέποτε ἤπτετο, εἰμὴ τὸ Ἅγιον Πάσχα, καὶ ἐν ταῖς τοῦ δωδεκαημέρου ἡμέραις, καὶ ταύταις μόνον ἀπογευομένη. Τροφή δὲ ἦν αὐτῇ ἄρτος βραχὺς καὶ ὕδωρ, μετὰ τὴν ἐνάτην, καὶ ταῦτα μετ' ἐγκρατείας· ταῖς δὲ ἀγίαις τρισὶ Τεσσαρακοσταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ, λεπτοῖς μόνοις λαχάνοις ἐτρέφετο, καὶ τούτοις δι' ἡμερῶν δύο. Μετὰ δὲ χρόνους τέσσαρας, προεχειρίσθη ἄρχειν τοῦ ἀσκητηρίου· καὶ ἔκτοτε τὴν ἐσχατιὰν πασῶν τῶν μοναζουσῶν προέκρινε μετέρχεσθαι, ὡς οὔτε διαγινώσκεισθαι αὐτὴν πρωτεύουσαν. Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν αὐτὴν, οὐκ ἐπὶ πλευροῦ, ἀλλ' ἐφ' ἐνὶ προσκλινομένη λίθῳ, εἰς τοῦτο αὐτῇ προευτρεπισθέντι, μικρὸν τοῦ ὕπνου μετελάμβανε.

Μετὰ δὲ παραδρομὴν ἐνιαυτῶν τεσσάρων, ἔρωτι τρωθεῖσα ἡσυχίας, μεθ' ὧν εἰς τὸ ἀσκητήριον ἀφίκετο ἐξεληθούσα Ματθαίῳ τινὶ ἱεροπρεπεῖ συνεργῶ πρὸς τοῦτο χρησαμένη, τὸν τῆς ἡσυχίας τόπον κατέλαβεν. Ἐκεῖσε οὖν ἐφ' ἱκανὸν τοὺς τῆς ἡσυχίας καρποὺς δρεψαμένη, τοῦ δηλωθέντος Ματθαίου τὴν σωματικὴν χρεῖαν ἐπιχορηγοῦντος διὰ ἐργοχείρου αὐτῶν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, χρεῖας κατεπειγούσης καὶ βίας τινός, ὤχετο, συνεργὸν αὐτῆς ἔχουσα Ἴγνατίον τινα εὐνοῦχον πρεσβύτερον, παντοίαις κατάκοσμον ἀρεταῖς· ὡς τοῦ προμνημονευθέντος μοναχοῦ Ματθαίου, θαύμασι καὶ σημείοις διαλάμφαντος ἐν τῷ τῆς ἡσυχίας τόπῳ, πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος. Καὶ ἐν ἀσκητηρίῳ κατασχεθεῖσα, ἔμεινεν ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ, θλιβομένη ἀεὶ καὶ φροντίζουσα περὶ τοῦ ἀσκητηρίου αὐτῆς. Καὶ ὀπτασίας αὐτῇ περὶ τούτου γενομένης, ἀπάρασα εὐθύς ἐκεῖθεν, κατέλαβε τὸ ἑαυτῆς ἀσκητήριον· καὶ ἀσπασαμένη τὰς ἀδελφὰς σὺν τῷ πρεσβυτέρῳ Ἴγνατίῳ, συνήδετο ταύταις νουθετοῦσα καὶ διδάσκουσα τὰ πρὸς κτῆσιν ἀρετῶν θείων καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ἡμέραις τισὶν ὀλίγαις.

Πρὸ δὲ δυοκαίδεκα ἡμερῶν, τὴν πρὸς Θεὸν ἀνάλυσιν αὐτῆς προγνοῦσα καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναγγείλασα, ηὐχαρίστησε μὲν τῷ Κυρίῳ· ἐπισυνάξασα δὲ καὶ τὰς ἀδελφὰς, προεχειρίσατο τὴν μέλλουσαν ἀντ' αὐτῆς ἄρχειν τῶν λοιπῶν. Καὶ τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ἔμελλεν ἀπαίρειν πρὸς Κύριον, τῇ ὕμνωδιᾷ τοῦ Ψαλτῆρος μετὰ τῶν ἀδελφῶν προσανέχουσα, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν ταύτης μὴ ἀρκέσασα, τὸ λείπον δὲ ταῖς ἀδελφαῖς ἀναθεμένη καὶ ὑπὲρ αὐτῶν προσευξαμένη, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Δαιμονῶντες δὲ καὶ νοσοῦντες οὐκ ὀλίγοι ἰάθησαν κατὰ τὸν τῆς κηδείας καιρὸν, ἀλλὰ δὴ καὶ μετὰ τὴν κατάθεσιν, καὶ τυφλοὶ ἀνέβλεψαν. Προεῖπε δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς, ὅτι ὁ ὀφείλω ἀπολαβεῖν, ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ἀπολήψομαι. Ὅθεν καὶ εἶδον δύο τῶν μοναζουσῶν ἀδελφῶν φοβερόν τι καὶ ἐξαίσιον, ἄνδρας ἀστραπηβόλους δύο, ἐκατέρωθεν τῆς Ἁγίας ἰσταμένους, ἔξωθεν τῶν ἀγίων θυρῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, κατέχοντας πορφύραν βασιλικήν, ἀπὸ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμίων καὶ μαργαριτῶν, καὶ ἐνδύοντας αὐτὴν. Εἰς ἀνάμνησιν οὖν ἐλθοῦσαι τοῦ διορατικοῦ λόγου τῆς Ἁγίας, καὶ τὴν ἔκβασιν τῆς ὀπτασίας ἰδοῦσαι, τῷ Θεῷ ηὐχαρίστησαν τῷ οὕτῳ δοξάζοντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου ἱερέως Ματθαίου, συνεργάτου τῆς ὀσίας Ἀθανασίας. (~†850)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀπολλωνίου τοῦ συγκλητικοῦ καὶ ἀπολογητοῦ, τὴν κάραν τμηθέντος. (~†190)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὀσίων Βιθέως (Bitheus) καὶ Γενόκου (Genocus), ἐκ Βρεττανίας ἀκολούθων τοῦ ὀσίου Φινιάνου

(Finian) εἰς Ἰρλανδίαν. (Ϛ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Λασεριανοῦ (Laserian Molaisse), ἰδρουτοῦ τῆς μονῆς καὶ τῆς ἐπισκοπῆς Λάιλιν (Leighlin) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†639)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Δεϊκόλα (Deicola), τοῦ ἐξ Ἰρλανδίας ἱεροκῆρυκος ἐν Ἀγγλίᾳ. (τέλη Ϛ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Αὐστρεγίλδης (Agia, Austregildis), τὸ πρῶτον συζύγου τοῦ ἁγίου Χιδούλφου (Hidulf), εἶτα μοναχῆς ἐν τῷ κοινοβίῳ τῆς Μόντης (Mons) ἐν Βελγίῳ. (~†714)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Βικτέρπου (Wicterp), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ἑλλβάγκεν (Ellwangen), εἶτα ἰ' (10ου) ἐπισκόπου Αὐγσβούργου (Augsburg) ἐν Γερμανίᾳ. (†749)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Κογιτόσου (Cogitosus), μοναχοῦ ἐν Κίλδαρ (Kildare) τῆς Ἰρλανδίας. (ῆ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Περφέκτου, ἱερέως ἐν Κορδούη τῆς Ἰσπανίας, ἀθλήσαντος τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων. (†851)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βασιλείου τοῦ Γεωργιανοῦ (Ratishvili), ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἐν Ἄθω μονῇ τῶν Ἰβήρων. (ιγ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ φωτιστοῦ τῆς Καρελίας (†1435), καὶ τῶν ἐκεῖσε δικαίων ἀνδρῶν Ἀντωνίου καὶ Φήλικος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀρκαδίου (Dorohobuzhsky), μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Γερασίου (Harasym) τοῦ ἐν Περεῦασλάβ (Pereyaslavl-Zaliski) ἐν Ῥωσσίᾳ. (ιϚ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, τοῦ ῥάπτου, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσαντος. (†1526)

Στίχ. Βληθεὶς καμίνου ἐν μέσῳ, Ἰωάννη,

Χριστῷ προσῆδες ὕμνον εὐχαριστίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Τοῦνομ τοῦ Ἱεροσολυμίτου, ἄραβος ἐμίρη, ὁμολογήσαντος Χριστὸν ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ ἁγίου φωτός. (†1579)

Στίχ. Φῶς ἅγιον, Τοῦνομ, φώτισαν σὸν σκότος

πρὸς Φῶς εἴλκυσέ σε, Χριστόν, ἐν τῷ πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Κυρίλλου τοῦ Ϛ', πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει ἀγχονισθέντος. (†1821)

Στίχ. Ἀγχόνη, Κύριλλε, Βυζαντίου πρῶτε,

ὕπερ Χριστοῦ ἠωρήθης καὶ λαοῦ σου.

Καὶ τοῦ Τριωδίου τὸ παρόν.

Τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν θεόσωμον Ταφήν, καὶ τὴν εἰς

Ἄδου Κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐορτάζομεν, δι' ὧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθέν,
πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Στίχ. Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον, κουστωδία·

Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζῶϊαν.

Τῇ ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 5)

Ἦχος Βου ϑ

Α φραστον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι
νω ω ρυ σα με νος τς ο σι ι ςς Παι δας εκ φλο
γος εν τα φω νε κρος α πνς κα α τα τι θε ται
εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δων των Λυ
τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει (δίσ)

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Τ ε τρω ται Α α δης εν τη καρ δι ι ι α α
δε ξα με νος τον τρω θε εν τα λογχη την πλευ ραν
και σθε νει πυ ρι θει ω δα α πα νω με νος εις
σω τη ρι αν η μων των με ε λω δων των Λυ τρω

τα ο Θεος ευλοογητος ει

ο ξα σοι ο Θεο ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ο λ βι ος τα α φος εν ε αυ τω ω ω

γα αρ δε ξα με νος ως υ πνθ εν τα τον Δη μι ρο

γον ζω ης θη σαυ ρος θει ος α α να δε δει κται

εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δυν των Λυ

τρω τα ο Θεος ευλοογητος ει

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Ν ο μω θα νο ο ντων την εν τω τα α α

φω ω κα τα θε σιν η των ο ο λων δε χε ται ζω

η και τσ τον πη γη δει κνυ σι ιν ε γε ρσε ως

εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δυν των Λυ

τρω τα ο Θεος ευλοογητος ει

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Μ ι α υ πη ηρ χεν η εν τω Α α α
δη η α χωριστος και εν τα α φω και εν τη Ε
δεμ θε ο της Χρι στς συν Πα τρι και Πνευμα τι
εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δων των Λυ
τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Ἡ καταβασία

Α φραστον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι
νω ω ρυ σα με νος τς ο σι ι ςς Παι δας εκ φλο
γος εν τα φωνε κρος α πνης κα α τα τι θε ται
εις σω τη ρι αν η μων των με ε λω δων των Λυ
τρω τα ο Θε ος ευ λο ο γη τος ει

Ἀργή καταβασία.

Ἦχος Βου-Θ

Α φραστον θα α α α αυ μα ο εν κα

μι ι νω ρυ υ σα α α α με ε ε ε νος
 τς ςς ο ο σι ι ι ους Παι δας εκ φλο ο ο γος
 εν τα α α φω νε ε ε κρος α πνης κα τα
 α τι ι ι ι θε ε ε ε ται εις σω τη η
 ρι ι ι αν η η μων τω ω ων με ε ε λω δς
 ς ςν των Λυ τρω τα ο ο Θε ε ο ος ευ λο
 ο ο ο ο γη η το ο ος ει

ᾠδὴ η'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Εκ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη τω
 σαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε
 κροις λο γι ζεται ο εν υ ψι σοις οικων και τα
 φωσμι κρω ξε νο ο δο χει ται ον Παι δες ευ λο γει τε
 Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψις
 τε εις παν τας τς ςς αι ω νας

Δο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Α ε λυ ται α χρα ντος να ος την πεπ τω κυι
 αν δε συν α νι στη σισκη νην Α δα αμ γαρ τω προ
 τε ρω δευ τερος ο εν υ ψι ζοισοι κων κα τηλ θεν
 με χρις Α δα ς τα μει ων ον Παι δες ευ λο γει τε Ι
 ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς
 τε εις παν τας τρ υς αι ω νας

Χ Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι
 ον Πνε ε ευ μα α τον Κυ ρι ον

Π ε παυ ται τολ μα Μαθη των Α ρι μα θαι
 ας δε α ρι στευ ει Ι ω σηφ νε κρο ον γαρ και γυ
 μνονθε ω μενος τον ε πι παν των Θε ον αι τει ται
 και κη δευ ει ει κραυ γα ζων οι Παι δες ευ λο γει τε
 Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς
 τε εις παν τας τρ υς αι ω νας

Κ αι νυν και αι ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ω των θαυ μα των των και νων ω α γα θο
τητος ω α φρα στς α νο χης ε κω ων γαρ υ πο
γησφρα γι ζεται ο εν υ ψι σοι σικων και πλα
νος θε ος συ κο ο φα ντειται ον Παι δες ευ λο γει τε
Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς
τε εις παν τας τας αι ω νας

Ἡ καταβασία

Χ Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου ου ου
με εν τον Κυ ρι ον

Ε κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη τω
σαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε
κροις λο γι ζεται ο εν υ ψι σοι σικων και τα
φω σμι κρω ξε νο ο δο χειται ον Παι δες ευ λο γει τε

Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα ς
 τε εις παν τας τϑ ς αι ω ω ω να α α α ας

Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Βου

Αι νου μεν ευ λο γϑ μεν και προ σκυ νϑ ς
 με ε εν το ον Κυ υ ρι ι ον

Ε ε εκ στη η η θι φρι ι ιτ των ου ου
 ρα α νε και σα λε ευ θη τω ω σαν τα θε
 με ε λι ι ι α α τη ης γης ι δου ου ου
 γαρ εν νε κροις λο ο γι ι ι ι ζε ε ε ε
 ται ο ο ο ο ο ε ε εν υ ψι ι ι ι
 σοι οις οι οι κων και αι τα φω σμι ι κρω ξε ε ε
 νο ο ο δο χει ει ει ται ον Παι δε ε ες ε ε ευ
 λο γει ει ει τε Ι ε ρει εις α α α νυ μνει
 ει ει τε λα ο ος υ πε ρυ υ ψα ς ς τε εις
 πα α αν τας τϑ ς ς ς αι αι ω ω ω να α

α α ασ

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ ψάλλεται ἡ

Ὦδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος π̄. Δι-θ

Μη ε πο δυ ρα μβ Μη τερ κα θο
ρω σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ
νε λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και
δο ο ξα σθη σο μαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη
α παυ στως ως Θε ος τας εν πι στει και πο θω σε με
γα λυ νο ον τας

Δο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Επι τω ξε νω σθ το κω τας ο δυ
νας φυ γα σα υ περ φυ ως ε μα κα ρισ θην
α ναρ χε Υι ε νυν δε σε Θε ε ε μβ απ ναν
ο ρω σα νεκ ρον τη ρομ φαι α της λυ υ υ πης

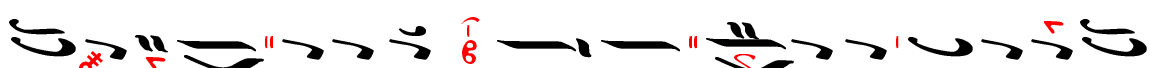

σπα ρατ το μαι δει νως αλλ α να α α στη θι
ο πωεμε γα λυν θη σω ω μαι

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

η με κα λυ πτει ε κον τα αλ λα φρι
ττσιν Α δσ οι πυ λω ροι ημ φι ε σμε ε ε
νον βλε πον τες στο λην η μαγ με νην Μη η η
τερ της ε εκ δι κη σε ως τς εχ θος εν σ αυ ρω ω ω
γαρ πα τα ξας ως Θε ος α να στη σο μαι αυ θις και
με γα λυ νω ω σε

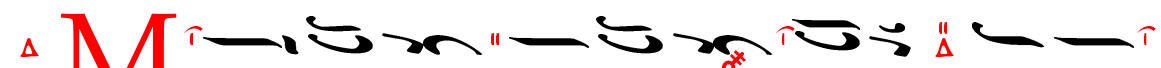

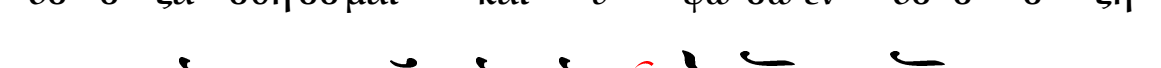
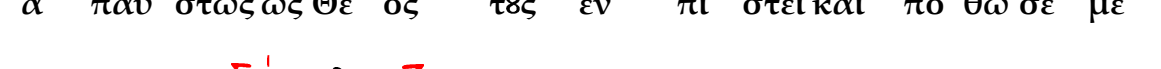
και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α γαλ λι α σθω η κτι σις ευφ ραι νε
σθω σαν παν τες οι γη γε νεις ο γαρ εχ θος ε

 σκυ λε ευ ται Α δης με τα μυ ρων γυ ναι αι αι κες

 προ συ υ παν τα τω σαν τον Α δα μ συν τη Ε ε ευ α

 λυ τρου μαι πα γ γε νη και τη τρι τη η με ρα ε ξα

 να στη σο ο μαι

Ἡ καταβασία

Ἦχος Δι-θ

Mη ε πο δυ ρα μ μ Μη τερ κα θο

 ρω σα εν τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συ

 νε λα βες Υι ον α να στη η η σο μαι γαρ και

 δο ο ξα σθη σο μαι και υ ψω σω εν δο ο ο ξη

 α παυ στω σω θε ος τας εν πι στει και πο θω σε με

 γα λυ νο ο ντα α ας

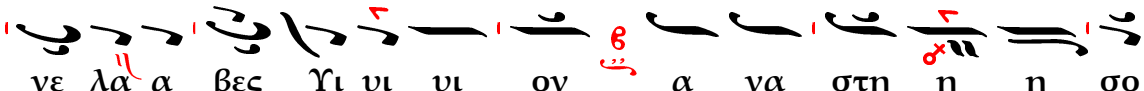
Ἀργὴ καταβασία.

Ἦχος Δι-θ

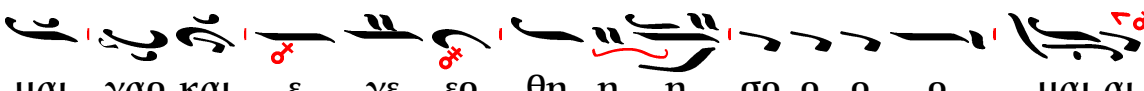

Mη ε πο δυ ρα μ μ Μη η η τερ

 κα θο ρω σα ε εν τα α α φω ο ο ο ο ον

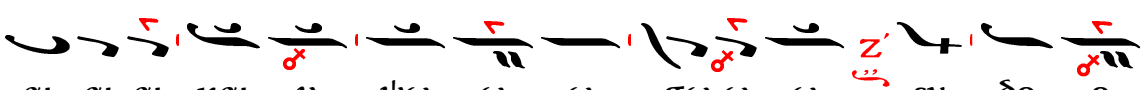
 ε ε εν γα στρι ι ι α νε ευ σπο ο ρα ας συ

 νε λα α βες Υι υι υι ον α να στη η η σο

 μαι γαρ και ε γε ερ θη η η σο ο ο ο μαι αι

 αι αι αι και υ ψω ω ω σω ω ω εν δο ο

 ξη η α παυ ζω ως ως Θε ε ο ος τς εν πι ι

 ι στει και πο ο ο ο θω σε με ε ε γα α

 λυ υ νο ο ο ντα α ας

* * *

Μετά την θ' ᾠδὴν ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν αὐτοῦ ἐξέρχεται μετὰ τοῦ διακόνου ἐκ τοῦ ἱεροῦ βήματος καὶ πορεύεται πρὸς τὸν Ἐπιτάφιον θυμιῶν καὶ ψάλλων τὸ Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ· θυμιάσας δὲ κύκλω τὸν Ἐπιτάφιον καὶ ὅλον τὸν ναὸν ἐπανέρχεται καὶ ἴσταται ἐνώπιον τοῦ Ἐπιταφίου. Οἱ δὲ χοροὶ ἱστάμενοι περὶ τὸ Ἐπιτάφιον ψάλλουσιν εἰς στάσεις τρεῖς

ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ

(βλ. παράρτημα)

Μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις·

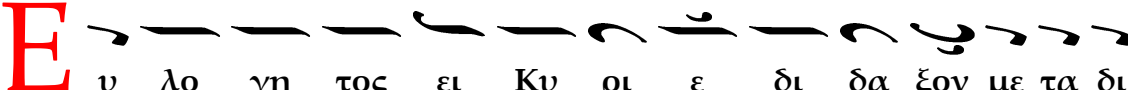
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια.

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̄ϛ Κε ρ

Ε υ λο γη τος εϊ Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tων Αγγελων ο δη ημος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τϷ θα να α

τϷ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δϷ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι^{v' 22} ω μα θη

τρι αι κη να τε^{u q} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις^{u q} ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τϷ μνη μα α τος^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γησαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τε ρ ^{u q} εν η χθ εν

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γα ρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u 9}

Tων α γγε λων ο δη η η μος^{v' 22} κα τε πλα

γη ο ρω ω ων σε^{v' 22} ε εν νε ε κροι οις λο γι

σθε ε ε ε ντα^{u 9} τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ^{v' 22}

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα^{v' 22} και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα^{u 9} και εξ

α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα^{u 9}

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u 9}

Tι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι^{v' 22} ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε^{u 9} ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος^{v' 22} προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις^{u 9} ι δε τε ε

υ μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u 9} ο Σω

τηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος^{u 9}

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ ^{u q}

Δ ι ι α αν πρω ι̇ μν ρο φο ροι ε εδ ρα μον ^{v' 22}

προς το μνη η μα α σϑ θρη νο λο γϑ ϑ ϑ ϑ σαι ^{u q}

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε ^{v' 22} θρη νϑ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϑ ^{u q}

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν

ρων ελ θϑ ϑ ϑ ϑ σαι ^{v' 22} προς το μνη η μα σϑ

Σω ω ω τερ ^{u q} ε νη χεν το αγ γε ε ε λϑ προς

αυ τας φθε γγο με ε ε ε νϑ ^{v' 22} τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τϑ μνη η μα τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^u₉

Προ σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ τθ

γι ο ο ο ον τε ^v₂₂ και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα ^u₉ την Α γι αν Τρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α ^v₂₂ συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ^u₉ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ^u₉

Και νυ υ υν και α ει και εις τθς αι ω ω

ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην ^u₉

Ζω ο δο την τε κθ ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας ^v₂₂ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε ^u₉ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ^v₂₂ ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ

σθ σαρκω θει εις θε ος και α αν θρω πος ^u₉

Αλλη λθ ι α Α λλη λθ ς ι α ^v₂₂ Α

λλη λϝ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε
 ος ^υ₉

Τὸ τρίτον.

A λλη λϝ ι α A λλη λϝ ι α ^{ν'}₂₂ A
 λλη λϝ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ¹_χ
 ο ο ο ο ος ^υ₉

ΑΡΓΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Εὐλογητάρια Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ^λ_π Πα ρ

E υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ^υ₉ δι
 δα α ξο ο ον με ^Δ₂₂ τα α α α δι ι και ω ω μα α τα
 α α σου ^υ₉

T ω ω ν Αγ γε ε ε λω ω ν ο δη η η μος ^{ν'}₂₂ κα
 α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν Σε ε ^Δ₂₂ ε εν νε ε κροι
 οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν τα ^υ₉ τουου θα α να α α
 του ου δε Σω ω ω τερ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο
 ον τα α ^Δ₂₂ και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον A α

δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ α α δε

παν τα ας ε λευ θε ρω ω ωσαν τα

Eυ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα

α α σου

Tι ι τα μν υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρου

σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ιο να α α τε

ο ο α στρα α α πτων εν τω τα φω Α γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο ο φο

ο ο ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α

φο ον και η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη ημα τος

Eυ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα

α α σου

Λι ι α αν πρω ω ι Μυ ρο φο ροι οι

ε ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη

νο ο λο ο γου ου ου σαι αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο γε ε λος και ει ει ει ει πε ε

θη η νου ο ο και αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη

κλαι ε ε τε ε ε την Α να α α στα α σι ιν

δε ε Α α πο στο λους ει ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα

α α σου

Μυ υ ρο φο ο ο ροι οι Γυ ναι αι αι κες

με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου ου σαι αι προ ος

το ο μνη η η μα α σθ ς Σω ω ω τερ ε εν η η

χου ου ουν το ο Α γγε ε ε λ προ ος αυ τα ας

φθε γγο με ε ε ε ν τι ι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε

ο ος γαρ εξ α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω ω Πνευ
μα α τι ι ι

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα
και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι

το ο α α α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα τη ην Α γι

ι ι α αν Τρι α α α δα ε εν μι α α

τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις Σε ε ρα α φιμ

κρα α ζο ο ον τεσ το ο α α α α γι ι ος α α

γι ι ο ο ος α α γι ος ει Κυ υ υ ρι ε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω ω νων α α μη η ην

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου σα τον Α

δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε

ε ε νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε

ευ α α αν τι λυ υ πησ πα ρε ε ε ε σχε ες

ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς

τα αυ τη ην δε ε ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις

Θε ος και α α ανθρω πος

A λ λη η λου ι ι α α α α λ λη η λου ου

ι α α λ λη η λου ι ι α α δο ο ξασοι ο ο ο Θε

ος

Τό τρίτον

A λ λη η λου ι ι α α α α Α α α λ λη η

η λου ου ι ι ι α Α α α λ λη η λου

ου ι ι α α δο ο ξασοι οι ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ος

Μικρά συναπτή και έκφώνησις:

Ὅτι σέ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καί σοι τήν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

τὸ τρίτο.

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ος η μω ω

ων

Εἰς τοὺς αἶνους.

ᾠδὴ Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε
α αυ τον ε ε εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι
πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε

ω
Α ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να
α α μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ
μνοος τω ω ω Θε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·
Ἴστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Χ Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σται αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω σου νης α αυ του

Σ^{Δι} η μερον σου νε ε ε χει τα α φος τον σου νε

χοντα πα λα μη η η τη ην κτι ι ι σιν κα λυ υ υπ

τει λι ι θος τον κα λυ ψα αν τα α ρε τη τς ου

ρα α νς υ πνοι οι η ζω η και α α δης

τρεε ε ε μει και Α δαμ των δε σμω ω ωων α πο

λυ υ υ ε ε ε ε ται δο ο ξα τη η ση οι οι οι

κο ο ο νο μι ι α δι ης τε ε λε ε ε σας

πα α ντα σα ββα τι σμο ον αι ω ω ω νι ον

ε δω ρη σω η μιν την πα να γι αν εκ νε κρων

σς α να α α στα α α σιν

Χ^Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι

κι θα α ρα

Τ^{Δι}ι το Ο ρω με ε νον θε ε ε ε α α α α μα

τις η πα ρα ρ σα κα τα α α παυ σις ο βα

σι λευς των αι ω νων την δι α πα θης τε λε σα ας

οι οι οι κο ο ο νο ο μι ι αν εν τα φω σα α

ββα τι ι ι ι ζει και νον η μιν πα ρε ε χων σα α

αβ βα τι ι σμον αυ τω βο η η η η σω ω ω ω

μεν α να στα ο θε ε ος κρι ι ι νων τη ην γην

ο τι συ βα σι λε ευ εις ει ει εις τσ ς ς αι ω ω

νας ο α με τρη το ον ε ε ε χων το με ε γα α

ε ε ε λε ε ε ε ος

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ

γα α νω

ευ τε ι δω μεν την ζω ην η η μων εν τα α φω

ω ω κει ει με ε ε νην ι να τς εν τα φοις κει με

νς ζω ω ω ο ο ο ποι η η ση δευ τε ση με ε ρον

τον εξ Ι ου δα υ πνδν τα θε ω με νοι προ φη τι κως
 αυ τω ε εκ βο η η η η σω ω ω ω μεν ^{Νη} α να πε
 σων κε ε κοι οι μη σαι αι ως λε ε ε ε ων ^{Δι} τις ε
 γε ρει ει σε ε βα σι ι λευ ^Δ αλλ α να στη η θι ι
 αυ τε ξσ σι ι ι ι ως ^Δ ο δος ε αυ τον υ περ
 η μω ων ε ε ε κσ σι ι ω ως Κυ ρι ι ε
 δο ο ο ξα α α σοι ^Δ

Ἦχος Πάσχα

^{Πα}
^Χ **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^υ
 αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λαγ μσ ^Δ πα ^Δ
 σα πνο η αι νε σα τω ω τον Κυ ρι ι ι ον ^Π

^{Πα}
Η η τη σα α το Ι ω ω σηφ ^Δ το σω μα τσ ς
 ς Ι η η σσ ^Δ και α πε ε θε ε το εν τω
 και νω αυ τσ ς μνη μει ει ει ω ^Π ε ε δει
 γαρ α αυ το ο ον ε εκ τα α α φσ ^Δ ως εκ πα
 στα α δος προ ο ε ε ελ θειν ^Μ ο συν τρι ψας

^{Κε} κρ α τ ο ο ς θ α α α ν α α α τ ς ς και α ν ο ι ο ι ξ α ς
^{Πα} π υ λ α α α ς Π α α α ρ α α δει ει ει σ ς αν θ ρ ω ω
π ο ι ς δ ο ο ο ξ α α α σ ο ι

^{Πα} Ν ε ε δ ο ο ο ξ α Π α α τ ρ ι ι ι ι και αι αι
γ ι υ ι ω και Α γ ι ω Π νευ μα α α τι

^{Πα} Τ η ν σ η μ ε ε ρ ο ο ο ν μ υ σ τ ι ι κ ω ς ο μ ε ε γ α
α ς Μ ω υ υ σ η ς π ρ ο δ υ υ ε ε τ υ π ς ς τ ο λ ε ε ε
ε γ ω ν και ευ λο γ η η σ ε ε εν ο θε ε ο ς
τη ν η μ ε ρ α α αν τη η η ν ε ε β δ ο ο ο μ η ν
τ ς τ ο γ α α ρ ε ε σ τ ι τ ο ευ λο γ η μ ε ε ν ο ν
Σ α α β β α α α τ ο ν αυ τη ε ε σ τ ι ν η τ η ς κα
τ α παν σε ε ε ω ω ς η η μ ε ε ε ρ α εν η
κα τε ε πα αυ σ εν α πο παν των των ε ρ γ ω ν
α αυ τ ς ο μ ο νο γε ν η η ς γ ι ο ο ο ς τ ς
ς θε ε ε ς δι α τ η ς κα τα τον θα να τον

οι οι κο ο ο νο ο μι ι ι ας τη σα ρ κι ι
 σα α ββα τι ι ι ι σας και εις ο ην πα α λιν
 ε ε ε πα νε ελ θων δι α της Α να στα σε ε ως
 ε δω ρη η σα α το η η μιν ζω ην τη ην αι
 ω ω ω ω νι ι ι ι ον ως μο νος α γα θος
 και αι φι λα α αν θρω ω ω ω πος

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

περ ευ λο γη με ε νη υ πα ρ χεις Θε ο
 το κε Πα ρ θε ε ε νε δι α γα ρ τ ε εκ σ ε
 σα ρ κω θε εν τος ο α δη ση χ μα λω τι ζαι ο Α
 δα μ α να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνη ντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

ο ξα σοι

Ἦχος Πα

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω

ποις ευ δο κι α

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μα

ρτι ι ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος ει δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ α θ ε κα στη η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

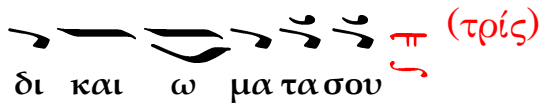
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

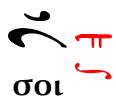
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

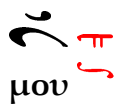
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

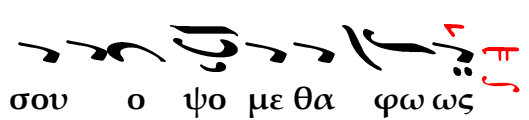
δι και ω μα τας σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

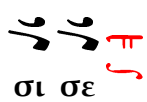
σοι

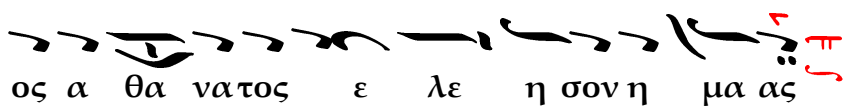
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Αγι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνε
υματι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α ^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

ΕΞΟΔΟΣ - ΠΕΡΙΦΟΡΑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ

Ψαλλομένου δὲ τοῦ ἁσματικοῦ Ἅγιος ὁ Θεὸς γίνεται μετὰ πομπῆς ἢ ἐξοδος καὶ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Ἅγιος ὁ Θεός , τὸ Νεκρώσιμον , τὸ παρὰ Μπαλασίου ἐξηγηθέν.

Ἐπιτομή μετὰ καλλωπισμῶν Σίμωνος Καρά.

Εἰς μνήμην Εὐας Σοκελιανοῦ.

Τὸ μέλος παλαιόν. Ψάλλεται δὲ ὅλον ἄργον.

Ἦχος *κεθαρω Δι*

Α ^{Πα} α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

αν τα τας ι δι ι ι ι ι ι ι ι α
 α α α ας α α α α α κτι ι ι ι ι
 ι ι η ι ι α κτι ι νας και το κα τα α
 α α α πε ε ε ε ε ε τα α α α σμα τς
 Να υ υ υ υ υ υ δι ι ι ι ι ι α α α
 α α α αρ ρα α α δι αρ ρα γεν τω ω ω
 ω τς υ υ υ υ υ υ Σω τη η η ρο ο ο
 ο ος θα α α να α α α α α α α α α
 η α α α τω ο Ι ι ω ω ω ω ω ση
 η η η η η η φθε ε α α α α α σα α α α α
 α α α α με ε θε α σα με ε νο ο ο ο ο
 ος προ ο ση η η η λ θε ε τω ω ω ω ω
 Πι ι ι λα α α α α α α η α α α
 α α α τω κα α α α θι ι ι ι ι ι κε
 τε ε ε ε ευ ει ει ει ει λε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ιε ε ε ε γω ων δο ο ο ο ο

ι ι ιν ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ξε

ε ε ε ω ως ξε ε ε ε ε ε ε νο ρο ο ο

ον ^{Πα} δο ος μοι οι τϛ ϝ το ο ο ο ον το ο

ον ξε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε νον

ον ξε νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο

ο ο ο ο μαι βλε ε ε ε ε ε ε ε πει

ρει ει ει ει ει ρει ει ει ν τϛ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

θα α α α α α να τϛ ϝ ϝ ϝ ϝ το ο ον

ξε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε νον ^{Γα} δο ο ο

ο ος μοι οι δο ος μοι οι τϛ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ρ ϝ ϝ ϝ το ο ο ο ον το ο ο ο

ο ον ξε ε ε ε ε ε ε ε τον ξε ε ε νο ρο

ο ο ον ^{Πα} ος τις ει ει ει ει ει ει ει ει δε ^Μ

ε ε ε ε ξε ε ε ε ε ε νι ι ι ι ι

ι ι ρι ι ι ξε νι ι ζειν ^{Κε} τϛς πτω χϛ ϝ

ϛς τε ε ε ε ε και αι αι ξε ε ε ε ε

ε ε ε ε λι ε νους δο ο ος μοι οι οι τϛ ϝ ϝ
 ϝ ϝ το ον τον ξε ε ε ε ε ε ε ε νον ο ον Ε
 ε ε ε βραι αι αι αι οι οι οι οι τω ω ω ω
 φθο ο ο ο ο νω α α πε ε ε ε ξε ε ε
 ε ε νω ω σαν κο ο ο ο σμω ω δο ο ο ο
 ο ο ος μοι οι οι τϛ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ το
 ο ο ο ο ον το ο ο ον ξε ε ε ε ε ε ε
 νο ο ον ι ι να α α α κρυ υ υ υ υ
 ψω ω ω ω ε ε ε εν τα α α α α φω ο
 ο ο ος ως ξε ε ε ε ε νο ο ος ϝ ϝκ
 ε χει ει ει τη ην κε ε ε ε φα α α α λη ην
 πϛ κλι ι ι ι νη δο ος μοι οι οι οι τϛ ϝ ϝ ϝ ϝ
 το ο ο ο ο ον το ο ο ο ον ξε ε ε ε ε ε νο ον
 ο ον η η η η Μη η η η η τη η η η ο
 ο ο ο ρω ω ω ω σα α νε κρω θεν τα α α α
 α α ε ε ε ε βο ο ο ο ο α ω ω γι

ε ε και αι Θε ε ε ε ε μθ ει και τα

σπλα α ια α α αγ χνα τι ι τρω ω ω ω ω ωσκο

ο μαι αι αι αι αι και καρ δι ι ι ι ι ι

ι αν σπα α ρα α α α ατ το ο ο ο μαι αι

αι αι αι νε ε ε κρον σε κα α θο ρω ω ω

σα α α α αλ λα α α α α τη ση η

η Α α α α α να α α στα α α α α

α α α α ια α α α σει θα α α α α αρ

ρθ ς ς ς σα με ε ε ε γα α α α λυ

υ υ υ υ νω και αι τς ς ς ς ς ς ς ς ς

τοι οϊς τοι οι οι οι οι ιοι οι οι νυ υν τοϊς λο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γοι οϊς δυ υ

σω ω ω ω πω ω ω ω ν το ο ο ο ν Πι ι ι

ι λα α α α α τον ο ευ σχη μω ω ω ω ω

ω λα α α αμ βα α α α α νει τς ς Σω ω ω ω

τη η η η η η ρο ο ο ος το ο ο ο ο σω

ω ω ω μα α ο ο ο ο ο και αι αι αι
 αι αι φο ο ο ο ο βω ε ε ε ε εν σι
 ιν δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο νι εν
 ει ει λη η η η η η η η σα α α α α ας
 και αι αι αι σμυ υ υ υ υ υρ να α κα α α α
 α α τε ε ε ε θε το ο ο ο ε ε ε εν τα
 α α α α φω τον πα α α α α ρε ε ε
 ε ε ε ε χο ον τα πα α α α α α α
 α α α σι ι ι ι ζω ην αι αι ω ω
 ω ω ω νι ι ι ι ι ον και το ο
 ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε γα ε ε ε ε
 ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε Ε λε ε ο
 ο ο ος

Ἐπιμέλεια (διορθώσεις, ἰσοκρατήματα, ρυθμικοὶ πόδες, ἔλξεις) Ἰωάννης Ἀρβανίτης.
 * * *

Ἐπανελθούσης τῆς ἱεράς πομπῆς εἰς τὸν Ναόν, ὁ προεξάρχων ἱερεὺς ἐκφωνεῖ:

Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία.

Καὶ εἰσάγει μετὰ τῶν λοιπῶν ἱερέων τὸν Ἐπιτάφιον εἰς τὸ Ἱερόν·
 καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ τροπάρια:

Ἦχος Δι-θ.

Ο ^{Δι}τε κα τη ηλ θεσπροστον θα να τον η ζω η
η α θα α να τος ^Δτο τε τον Α δην ε νε εκρω
σας τη α στρα πη της Θε ο τη τος ^εο τε δε
και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α
νε ε στη σας ^Δπα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα
νι ων ε κραυγα ζον ^εΖω ο δο τα Χρι στε ο Θε
ος η μων δο ο ο ξα σοι ^Δ

Τ ^{Δι}αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ^Δο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο
α ^ετα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι
α ^ΔΧρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλλο ο ο τρι
ος ^Δ

Ο ^{Δι}ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα ^εσιν

δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε ε θε το

Καὶ περιελθόντες οἱ ἱερεῖς μετὰ τοῦ Ἐπιταφίου τρεῖς τὴν ἁγίαν
Τράπεζαν ἀποτιθέασιν αὐτὸν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐπ' αὐτῆς.

* * *

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸ
Τροπᾶριον τῆς προφητείας. Ἦχος β΄.

Ἦχος ἀναγνώστης:

Ὁ συνέχων τὰ πέρατα, τάφῳ συσχεθῆναι, κατεδέξω Χριστέ, ἵνα
τῆς τοῦ Ἄδου καταπόσεως, λυτρώσης τὸ ἀνθρώπινον, καὶ
ἀθανατίσας ζωώσης ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἦχος ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-θ

Ὁ
συ νε χων τα πε ρα τα τα φω συ σχε θη ναι κα
τε δε ε ξω Χρι στε ι να της τσ Α δσ κα τα
πο σε ε ως λυ τρω σης το αν θρω πι νον και α θα
να τι σας ζω ω σης η μας ως Θε ος α θα α α
να τος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἦχος ἀναγνώστης:

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μγ' (43).

Ἦχος ἀναγνώστης:

Ἄναστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς
δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. α΄. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες

ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν,
ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Στίχ. β'. Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς
μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος $\overset{\Delta}{\rho}$ Βου Σ

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ
τρωσαι η μας $\overset{\Delta}{\rho}$ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα
τος σου $\overset{\Theta}{\chi}$

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες
ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, $\overset{\Delta}{\rho}$

εν η με ε ρες αρ χαι αις $\overset{\Theta}{\chi}$

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ
τρωσαι η μας $\overset{\Delta}{\rho}$ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα
τος σου $\overset{\Theta}{\chi}$

Στίχ. β'. Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς $\overset{\Theta}{\chi}$ και τς μι $\overset{\chi}{\chi}$

σντας η μας κα τησχυνας $\overset{\Theta}{\chi}$

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ
τρωσαι η μας $\overset{\Delta}{\rho}$ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

το ο ος σου ου ου

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(λζ' 1-14).

Ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κυρίου, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου· καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων· καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτά, κύκλωθεν κύκλω· καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα, ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, καὶ ἰδοὺ ξηρὰ σφόδρα.

Καὶ εἶπε πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα· Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε πρὸς με· Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς· Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρά, ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις· Ἴδου ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω εἰς ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενώ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Καὶ προεφήτευσά, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος. Καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι· καὶ ἰδοὺ σεισμός· καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ, ἐκάτερον πρὸς τὴν ἀρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαιναν ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω· καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

Καὶ εἶπε πρὸς με· Προφήτευσον, ἐπὶ τὸ πνεῦμα, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἶπὲ τῷ πνεύματι· Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθέ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προεφήτευσά, καθ' ὅ,τι ἐνετείλατό μοι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα.

Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα, πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστίν· αὐτοὶ λέγουσι· Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ἀπώλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ εἶπὲ πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἴδου ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοίξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος· ἐλάλησα, καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

Ὁ ἀναγνώστης·

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς θ' (9).

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθῃτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ραν Γα ϕ

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
 θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
 τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
 η γη σομαι πα αν τα τα θαυμα σι α α σε
 δι

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
 θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
 τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί,
 ψα λω το
 ο νο μα τι ι σε Ὑψιστε

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χει ερω σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
 εις τε ε λο ο ο ος

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
 τὸ Ἀνάγνωσμα (ε΄ 6-8. Γαλ. γ΄ 13-14).

Ἀδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. Ὡστε ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἄζυμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς γὰρ ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. Γέγραπται γάρ· «Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου»· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά φ

Στίχ. α΄. Ἀ να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ
 πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω
 σαν α πο προ σω πτ αυ τσ οι μι σθ εν τεσ
 α α αυ τον

Α λλη λη ι ι α Α λλη η λη ς ς
 ς ς ι ι ι ι α Α α α λλη λη ς
 ς ς ς ς ι ι α

Στίχ. β. ^χ Ως εκ λει πει καπ νος εκ λι πε τω σαν
 ως τη κε ταικη ρος α πο προ σω ω πδ πυ υ
 υ ρος

A λλη λδ ι ι α Α λλη η λδ δ δ
 ι ι ι ι α Α α α λλη λδ δ
 ι ι ι ι ι ι α

Στίχ. γ. ^χ Ου τως α πο λεν ται οι α μαρ τω λοι
 α πο προ σω πδ τδ θε δ και οι δι και οι ευ
 φρα αν θη η τω ω ω σαν

A λλη λδ ι ι α Α λλη η λδ δ δ
 ι ι ι ι α Α α α λλη λδ δ
 ι ι ι ι ι ι α α α α α α

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοὶ κ.τ.λ. Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Ματθ. κζ' 62-66).

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ, ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. Ἔφη αὐτοῖς ὁ

Πιλᾶτος· Ἔχετε κουστωδία· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον

παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

* * *

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν:

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

* * * * *